

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Dato: 06.10.2011

Vår ref.: 2011/994
Deres ref.:

Saksbehandler: Karin Bjørnebo Løvli

Høringssvar Samhandlingsreformen - forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop.91L(2010-2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester

Vi ønsker å komme med en generell tilbakemelding på høringsnotatet *Samhandlingsreformen - forslag til forskriftsendringer og nye forskrifter som følge av Prop. 91L (2010-2011) Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester* og påpeke at kost og ernæringstilbudet ikke er ivaretatt i verken forskriftsendringene eller de nye forskriftene som er beskrevet i høringsnotatet. Vi mener at kommunens kost og ernæringstilbud har vært for dårlig til nå, men håper at samhandlingsreformen vil bedre kommunenes tilbud til befolkningen innenfor disse områdene.

Spesialisthelsetjenesten dekker primært klinisk ernæringsbehandling dette tilbudet er i svært varierende grad avhengig av hvor i landet man bor. Når Samhandlingsreformen trår i kraft i 2012 vil det bli økt fokus på helsefremmende og forebyggende arbeid, ernæring er en essensiell del av dette arbeidet og det er viktig at det blir ivaretatt i de forskriftene som finnes for Lov om kommunale og helse- og omsorgstjenester. Kommunene vil ha økt behov for ansatte, fagpersoner eller lignende med ernæringskompetanse, dette behovet vil kunne dekkes av personer med bachelor eller master innen samfunnsernæring. Vi ønsker også å påpeke at det er viktig at kommunene får føringer for budsjettering av penger til stillinger og andre tiltak i forbindelse med ernæringsarbeid, og da spesielt innenfor utsatte grupper, som barn, eldre, kronisk syke osv.

Angående profesjonsnøytralitet

Slik det står beskrevet mener Departementet det vil være uheldig å binde opp den enkelte kommune til særskilte organisatoriske eller personellmessige løsninger. Ved at kommunene får ansvaret for å vurdere hva et forsvarlig tjenestetilbud er, kan enkelte viktige tilbud som ernæring bli utelatt. Det har til nå ikke vært et fullverdig kost- og ernæringstilbud for befolkningen i mange kommuner. Ved at spesifikke kompetansekrav ikke videreføres i kommunehelsetjenesteloven vil det være fare for at kommunene ikke prioriterer ernæring i tilstrekkelig grad.

Vi mener at for enkelte vesentlige områder og da spesielt ernæring, bør departementet legge føringer i kommunehelsetjenesten som sikrer at befolkningen får samme ernæringstilbud uavhengig av bostedskommune. Det er viktig at det ikke er kun de tradisjonelle profesjonene som blir ivaretatt, men at en også sikrer at befolkningen i fremtiden får et fullverdig ernæringstilbud. Dette tilbudet bør finansieres på lik linje med andre tilbud befolkningen får som for eksempel fysioterapi og ergoterapi.

Også i habilitering og rehabiliteringsarbeid som kommunen får ansvar for er det viktig at ernæring sikres en plass. Det står at kommunen skal sørge for at alle som oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendig utredning og oppfølging ved behov for sosial, psykososial og medisinsk habilitering og rehabilitering. Vi foreslår at også ernæring nevnes særskilt.

Med vennlig hilsen

Kari Almendingen
Instiuttleder
Institutt for helse, ernæring og ledelse
Fakultet for helsefag

Karin Bjørnebo Løvli
studieleder

Dokumentet er elektronisk godkjent